

А там, коли вітер розбився в сосну...

Олеся Лященко

А там, коли вітер розбився в сосну
І північ обперлась руками на зорі,
Ти в стійбище наше два роки тому
Приніс отой глечик розколотий.

І ми ворожили, питали в богів,
Той глечик неначе реліквію мусили,
І ти ще у відчаї з нами сидів,
Мов стук барабанів приглушений.

Ти клеїв шматки і лягав на пісок,
Знаходив у глині не глиняні зорі.
А потім зібрався і в гори пішов –
Всі гори стояли розколоті.